

కరణం కనకయ్య వీలునామా

పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా, భీమవరంతాలూకా, భీమవరంశివారు. రాయవరం గ్రామకాపురస్తుడున్నూ సదరు గ్రామకరణముగా యుంటూ కొందరు దుష్టులు కావేషి.కొద్ది వేసియున్న అనత్య కంప్లయింటులు ఆధారముగా సర్కారువారివే సదరు కరిణీకమునుండి తొలగించబడినటువంటి లేటు కోదండయ్యగారి రెండవ కుమారుడున్నూ, అయిన కనకయ్య అనే పేరుగల నేను నా పరిస్థార్యిష్టానుసారముగా వ్రాయించుకున్న వీలునామా.

సదరు వీలునామా నేను వ్రాయుటకు మరొకరి బలవంత మేమియూ లేదనినీ, ఇదివ్రాసిన సమయమందు, నామెదడు మంచి ఆరోగ్యమైన, స్థితియందే ఉన్నదనినీ. నేను ఎన్నడునూ, బుద్ధిమాంద్యము, పిచ్చి, మూర్ఖులు, అంతులేని ఉద్రేకము మొదలగు మానసిక రోగములకు లోనుగాలేదనినీ ఇందు మూలముగా హెచ్చరిస్తూ యున్నాను.

ప్రస్తుతము శ్రీమతినీ, (నే నింకనూ బ్రతికియే యున్నాను గనుక) అగ్నిసాక్షిగా నేను వివాహమాడి యున్నటువంటినీ, నా ఏకైక పుత్రికకు తల్లియైనటువంటినీ వెంకటశేషమ్మ నుద్దేశించి కొన్ని ముఖ్య సంగతులు వివరింపవలసి యున్నందున ఈ దిగువ

విలునామా దాఖలా యావత్తు విషయములూ ఆమెకొరకు ఉద్దేశింప బడినవని యిందుమూలంగా తెలియచేయడమైనది.

చిరంజీవి శేషుకి, నీభర్త కనకయ్య ఉభయకుశలోపరి, ఆశీర్వ దించి చెప్పనది ఏమనగా :

నీవు వట్టి అమాయకురాలవైన కారణము వేతనున్నూ, నీ అన్నలూ తమ్ముళ్ళూ శుద్ధ నారదసంతానము కావడంచేత నున్నూ (అనగా ఒకరి కొకరికి తంపులుపెట్టి ఆనందించే స్వభావముని తాత్పర్యము) నిన్ను నీభర్తనైన నేను ఈక్రింది విధముగా హెచ్చ రించడమైనది. నీయందు నాకుండుకున్న ప్రేమానురాగములకు ఏ విధమైన భిన్నమూలేదనినీ, నేను చేసిన ఆస్తిపంపకపు ఏర్పాట్లు నీ మేలుకోరే చేసియున్నాననినీ, నీకు ఆస్తిమీద ఏవిధమైన హక్కులూ లేకుండా వ్రాయుటకు పైన ఉదహరించిన సదరు మీ అన్నలూ తమ్ముళ్లే కారణమనినీ నీకు తెలియచేయడమైనది. అది యునుగాక, ఆడవారికి ఆస్తినిచ్చుట అగ్నిలో ఆజ్యము పోయుట వంటిదని నా నిశ్చితాభిప్రాయము. సదరు కారణము మూలకముగానే అమ్మాయికి కూడా ఏ విధమైన హక్కులూ లేకుండా కట్టు దిట్టము జేసి, అల్లుడిగారి స్వాధీనములో ఈ దిగువ షెడ్యూలు దాఖలా స్థిర చరాస్తులన్నియు - నా స్వార్జితముగాన - పెట్టుటకు నేను తీర్మా నించడమైనది. అసలు ఆడవారికి మొదడుతక్కువని అందరకును తెలిసిన విషయమే. అందుకు ప్రబల నిదర్శనము మా తోబుట్టు వున్నూ, ఆవుల పాలెం జమిందారువారి ఆరవకళత్రమున్నూ అయిన అదిలక్ష్మియేనని నీకు వేరే చెప్పవలసిన అవసరములేదని అనుకుంటూ యున్నాను. ఆమెభర్త గారు కాలధర్మం చెందిన సందర్భములో ఆమెకు సంక్రమించిన అయిదులక్షల విలువగల నగలున్నూ, అరవైనాలుగు యకరముల మామిడితోటయున్నూ హారతికర్పూరమువలె హరించిపోవు సందర్భములో, స్వార్థపరులైన ఆమె మరదుల అటకట్టించి అంతవరకూ అన్యులపరమైన అయిదు లక్షలనగలున్నూ తిరిగి సంపాదించలేక పోయిననూ, నాతెలివి

తేటలుపయోగించి, సదరు అరవైనాలుగు యకరముల మామిడి
 తోటైనా అన్యక్రాంతము కాకుండా నా హక్కు భుక్తములలోనికి
 తెచ్చుకుని కాపాడినానన్న సంగతి మరవిపోవని తలుస్తూయున్నాను.
 ఆమె కన్నుమూసే వరకూ ఆమె పెట్టుపోతలు ఎంత శ్రద్ధా భక్తు
 లతో జరిపియున్నానో నీకు తెలియని విషయం కాదు. అదియును
 గాక 'ప్రీబుద్ధిః ప్రళయాంతక' మని పెద్దలన్నది అక్షరాలా
 నిజము. దానికి నీవే తార్కాణము. లోగడ నీ వొకమారు మీ
 రెండవ అన్నగారి చెప్పుడుమాటలు విని నామీద మనోవృత్తి దావా
 వేయుటకు సిద్ధపడి సంగతి మరవిపోలేదని తలుస్తూ యున్నాను.
 నాకున్నూ, మన యూరి సరవసానికిన్నీ ఏదో సంబంధమున్నదని
 కట్టుకథలు కల్పించి, నిజానిజాలు తెలుసుకోకుండా నీకు నాతో
 కాపురము బేయుటకు ఇష్టము లేదనిన్నీ, నా ఆసిలో మూడవ భాగము
 నీకు భరణముగా రావలసియున్నదనిన్నీ వకీలు నోటీసు నిప్పించి
 యున్నావు. మగవారు కార్యరంగములో నిత్యమూ మునిగి తేలవల
 సినవారు కావడం బేత నున్నూ, లోకములో సన్మార్గులూ, దుర్మార్గులూ,
 సంసారులూ, సానులూ అన్నిరకముల వారున్నూ ఉండుకున్న
 కారణం బేత నున్నూ, అట్టివారితో, అతి స్వల్పముగా నైననూ
 సంబంధము లేకుండా యుండుట అసంభవము. ముఖ్యముగా
 సరవసాని విషయమైన సందేహము నీ మనస్సునుండి దూరము
 బేయుట నా బాధ్యత కావడం బేత, ఆ సందర్భమైన నా సముజాయిషి,
 నీ కిందు మూలముగా తెలియబేయడమైనది. మా అక్కగా రైన ఆది
 లక్ష్మికిన్నీ, ఆమె మరదులకున్నూ హైకోర్టువరకూ నడిచినదావాలో
 సరవసాని సాక్ష్యం అతి ముఖ్యమైనదని నేను వేరే చెప్పవలసిన
 అవసరం లేదు. కేసు మా అక్కగారికి అనుకూలముగా కావడానికి
 సరవసానికి తెలిసిన విషయములలో ఏది కోర్టువారికి తెలిస్తే
 మంచిదో, ఏది తెలియకూడనిదో నిర్ణయించి, ఆమెకు తరిఫీదు
 నిచ్చిన సందర్భంలో, కొద్దిరోజులు రాత్రింబగళ్ళూ ఆమె ఇంట్లో
 నేను గడిచిన మాట నేనునూ కాదనటంలేదు. సదరు తరిఫీదు

సందర్భములో వ్యవహార విషయములు విని విని విసుగుపట్టినప్పుడు, కొంచెము సొంత కులాసా కోసమున్నూ, కొంత అలవాటు కొద్దినీ, కొన్ని శృంగార జావళీలు పాడి నా ముందు అభినయించిన విషయం కూడా వాస్తవము. అది విన్నవారు నోరు మూసుకుని ఊరుకోక, నీ వద్దకు వచ్చి వర్ణించడం కారణంగా (ఒకరు సుఖపడుతూయుంటే చూచి ఓర్వలేని జనం ప్రతి ఊరా ఉండుకుంటూ యుంటారు. వారి చెప్పుడు మాటలకు చెవియొగినట్లయితే మనకు మిగిలేది మనస్తాపం మాత్రమే) నీవు ఉన్నవీ లేనివీ ఊహించుకుని మీ పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయినప్పటికినీ, నీ యందు నా కుండుకున్న సదరు ప్రేమవల్లనున్నూ, నీవు వట్టి అమాయకురాలివేగాని, దుష్టురాలవు కాదన్న దృఢనమ్మకం నా కుండుకున్న కారణంచేతనున్నూ సదరు సందర్భమైన కోపంగానీ, కావేపీగానీ నాకు నీయందు లేదని ఇందు మూలముగా తెలియవేయడమైనది.

ఈ వీలునామా నేను పోయిన తరువాతగాని, నీ చేతికి రాదుగనుక నున్నూ, అప్పటి నీకు కోపాలూ, అసూయలూ, మనస్సులో నింపుకోగలిగిన శక్తికూడా సన్నగిల్లిపోతుంది గనుకనున్నూ పై నుదహరించిన సందర్భం సంబంధమై కొంత ఇచ్చట ముచ్చటించుటకు నిరయం. ఇది కేవలం నీ కోసం కాదనినీ, — ఎందుకనగా ఆస్తిలో నీవు ఈ విషయాలన్నీ గ్రహించి బాయగలిగింది ఏమిన్నీ లేదు - మన బంధుమిత్రుల కుటుంబాలలో ఉండుకున్న ఆడవారికి కొంత జ్ఞానబోధ చేయుటకనినీ, అందునూ ముఖ్యముగా వయస్సులో ఉన్నవారి కోసమనినీ — మన అమ్మాయి వంటివారు అసందర్భమైనటువంటి భావాలు పెట్టుకుని సంసారాన్ని నరకప్రాయంగా చేసుకోకుండా హెచ్చరిస్తూ — తెలియవేయడమైనది.

సరవసాని— సానిగనుక— సరసులను మెప్పించే ప్రయత్నం ఆమె చేయుట సహజమని వేరే చెప్పనవసరంలేదని తలుస్తూ యున్నాను. నాయందు ప్రత్యేకముగా విశేషించి ఆమెకు ఎటువంటి

అభిమానము గాని యున్నట్లయితే, అందుకు పూచీ నాది యెంత
 మాత్రము కాదనినీ, అసలు అటువంటిది ఏదైనా ఉండగలందులకు
 బుజువు ఏమిన్నీ లేదనినీ, ఇహ, నాకు ఆమెయందు మిక్కిలి
 ఎక్కువ మక్కువ అనగా నీయందున్న మక్కువకు మిక్కిలి—
 ఉన్నట్టు, నీకుగాని, మరెవరికిగాని, ఒక సందర్భములో తోచి
 యుండుకున్నట్లయితే, సదరు అభిప్రాయము సత్యదూరమనినీ,
 ఒకవేళ నిజముగానే ఆమె వలలో నేను చిక్కుకుని పోయిన
 సందర్భములో లేటు మా బావగారైన ఆవులపాలెం జమీందారు
 వారివలె నేనున్నా ఈ వీలునామాలో ఆస్తి యావత్తున్నా, ఆమెకు
 వ్రాసి ఇచ్చియుండేవాడనుగాని, అల్లుడుగారి సందర్భమైన ఆలోచనయే
 నాకుండేది గాదనినీ నొక్కి వక్కాణిస్తూ యున్నాను. లోగడ సదరు
 వీలునామా నీ కొకసారి చదివి వినిపించియున్నాను గనుక, సదరు
 మా బావగారు సరవసాని నుద్దేశించి, “మహాపతివ్రతయైన, సరవ
 సానికి నా యాస్తి సర్వస్వమున్నా చెందగలందులకు నిర్ణయం”
 అని వ్రాసియున్న సంగతి, నీవు మరచిపోలేదని తలుస్తూ యున్నాను.
 సదరు వీలునామా కోర్టులో వెల్లకపోయినా, తీరా కోర్టుకుపోయే
 సందర్భములో జడ్జిలూ, సాక్షులూ, సరవసాని బాకచక్యానికి,
 బమత్కారానికి ఎక్కడ దాసోహముజేసి, దావా ఆమె పక్షము
 వేస్తారో అన్న భయము కొద్ది సదరు, మా లేటు బావగారి సోదరులు,
 సరవసానితో రాజీపడుటకు నిర్ణయించుకున్న సంగతి కర్ణాకర్ణిగా
 విన్నవాడనై, అటు వారికినీ, ఇటు సరవసానికినీ అటువంటి
 రాజీగనుక కుదిరిపోయినట్లయితే, మా అక్కగారికి కలిగేనష్టము
 మనస్సులో పెట్టుకుని, నేను మధ్యలో సైంధవునివలె అడుపడ
 వలసిన అగత్యం ఏర్పడియున్నది. అయితే సదరు వ్యవహారము
 నకు అవసరమైనదానికన్నా కొంత ఎక్కువ దగర సంబంధాలు
 నాకున్నా, సరవసానికినీ ఎందుకు ఏర్పడవలెనని నీ వడిగిన
 యెడల అందుకు నా సమాధానము ఈ దిగువను ఉదహరిస్తూ
 యున్నాను.

చట్టము, న్యాయము, రీతి తత్సంబంధమైన విషయములనిన్నీ, స్త్రీ పురుష వ్యవహారాలను చర్చించే సందర్భంలో అప్రస్తుతము లైనవనే నేను నొక్క వక్కాణింపగలను. కార్యరంగములో దిగి కిందా మీదా పడుతూ ఉండవలసిన మగవాడి మనస్సుకు కొంత విశ్రాంతి, కులాసా, మిక్కిలియున్నూ అవసరమై యున్నవి. భార్య ఎంత అందగత్యయైనను, ఎంత అనుకూలవతి యైనను భర్తమనసు పరకాంతల మీదికి మొగ్గుతూ యుండుట పురుష ప్రకృతిలో, ఉండుకున్న ఒక విశేషం. అదిగనుక భార్య గ్రహించి భర్తతో కేర్చి విన్న విన్న తప్పుదార్లను చూసి చూడనట్లు ఊరుకొనిగాని, లేక చిరునవ్వుతో హాస్యపూర్వకంగా సదరు విషయాన్ని భర్తతోనే పరామర్శించి కాని భర్త ఎటువంటివాడైనను తాను మాత్రం అతనియడల సుముఖంగానే యున్నట్లు అతనికి అభిప్రాయం కలిగించినట్లయితే అటువంటి దాంపత్యం అత్యంతసుఖంగా సాగి పోవుననిన్నీ, భర్త భార్యయెడల అనురాగమే కాకుండా భక్తి గౌరవాలు కలిగి యుంటాడనిన్నీ నా అనుభవంవల్ల గ్రహించి యున్నటువంటి విషయం. అయితే ఈ పురాణాల్లో వ్రాసి యున్నటువంటి పతివ్రతల విషయమే నేను ప్రస్తావించడం లేదని నీవు గ్రహించునది. భర్తమనసు పరస్త్రీలమీదికి మొగ్గుట ఏ విధంగా ప్రకృతి సహజమో అప్పుడు భార్య మనసు పరపురుషుల మీదికి పోవుటకూడా సహజమేనని నేను యిందుమూలముగ అంగీకరిస్తూ యున్నాను. అయితే భార్య విచ్ఛలవిడిగా ప్రవర్తించిన సందర్భంలో కుటుంబమే విచ్ఛిత్తి అయిపోతుంది గనుకనున్నూ, భర్త ఎంత స్వేర విహారముచేసిననూ, కుటుంబం అనే నూదంటి రాయి యొక్క అక్షరణకులోనై ఉండక తప్పదు గనుకనున్నూ, భర్తకుండుకున్న స్వేచ్ఛ భార్యకు ఉండుటకు వీలులేదని స్పష్టం. ఏడ్పులూ, పెడబొబ్బలూ, దెప్పిపొడుపులూ, ఆయుధాలుగా ఉపయోగించే స్త్రీలు, భర్తలకూ, తమకూ కూడా జీవితం నరక ప్రాయం వేయగలరేగానీ, భర్తను సన్మార్గానికి ఎన్నడూ త్రిప్ప

లేరన్న విషయం నిర్వివాదము. అసలు భర్త అంతరాత్మే అతన్ని పీడిస్తూయున్న సందర్భములో, అలుకూడా అతన్ని పీడించుట అరంభించినట్లయితే, అటు అంతరాత్మనూ, ఇటు అలినీకూడా నోరుమూయించి, కట్టు త్రెంచుకుని విచ్చలవిడిగా వ్యవహరించడం తప్పనిసరిగా జరుగును. గనుకనే నేను ఇతఃపూర్వం ఇచ్చిన హెచ్చరిక.

మరొక్క ముఖ్యమైన విషయం ప్రస్తావించి నీ విషయం వదలి వేయుటకు నిర్ణయం. నేను చనిపోయిన తరువాత, దురాశా పూరితులైనటువంటి పురోహితులు నీచుట్టూ చేరి, నాకు జరగవలసిన అంత్యక్రియల విషయమై నిన్ను - అమాయకురాలవు గనుక - ఒత్తిడిచేసి, అసలే భర్తవియోగంతో నతమతమవుతూ వున్న నీ చుతి వెడగొట్టి, కేవలమున్నూ వారి స్వార్థంకోసం, అనవసరమైన ధనవ్యయం నీచే చేయించుటకు పూనుకొనుట తథ్యము. అందువల్ల నా అంత్యక్రియలు ఏమి చేయవలసి యున్నదో యిందు మూలముగా నీకున్నూ, నాకు ఆవులైన అమ్మాయి, అల్లుడుగార్లకున్నూ తెలియ వాయడమైనది. నా దహనమునకు అవసరమైన ఒక పుట్టి వంట బెరకుకుగాను, ప్రస్తుత వెల ప్రకారం రూ॥ 15/- అక్షరాలా పది హేను రూపాయిలున్నూ, తిలలకుగాను ఆరు నయాపైసలున్నూ వాహకులకు భుజానికి అరరూపాయి చొప్పున రూ॥ 2/- అక్షరాలా రెండు రూపాయిలున్నూ వెరశి రూ॥ 17-06 న. పై. అక్షరాలా పదిహేడు రూపాయిల ఆరు నయాపైసలున్నూ అల్లుడుగారికి నేను వ్రాయించి యిచ్చిన ఆస్తిలోనుంచి కేటాయించగలందులకు నా నిర్ణయం. అంతకుమించిన కర్మకాండగాని, సంతర్పణలుగాని సమారాధనలుగాని, దానములుగాని, నా యెట్టేటులోనుండి వ్యయ పరచుటకు వీలులేదని ఇందు మూలముగా హెచ్చరిస్తూ యున్నాను నేను నా జీవిత కాలములో వేసుకున్న కర్మఫలితముగా నేను నరకమునకు పోవుటే దైవనిర్ణయమైన యడల, సంస్కృత భాషలో మంత్రములు చదివిగాని, సంతర్పణలు చేసిగాని సదరు దైవ

నిర్ణయమును మార్చజూచుట హాస్యాస్పదమని వేరే నొక్కి చెప్ప వలసిన అగత్యము లేదు. “అడుగో నీ భర్త వైతరణి దాటలేక అవస్థపడుతూ యున్నాడు. ఒక్క గోదానము వేసినట్లైతే దాని తోక పట్టుకుని వైతరణిని దాటి నరకానికి వేరుకుంటాడు” అని ఎవ్వరైనా నిన్ను తొందరపెట్టిన సందర్భములో ఈ దిగువ నుద హరించిన సమాధానం నీవు వారికి ఈయవలసినదిగా నిర్ణయం.

“నా భర్త వైతరణిని దాటనేల, నరకమునకు పోనేల. వార్ష అతిత్వరలో నరకము వేరుకొనవలెనన్న ఆదుర్దా నాకేమీ లేదు. వైతరణికి ఇవతలిగట్టు నరకానికంటే ఎక్కువ వాస యోగ్యముగా నుండునన్న విషయమై నాకేమియు సందేహంలేదు” అని చెప్ప వలయును. ఇహ పితృదేవతలలో వేరిన నాకు, మొదటి సంవత్సరం నెల నెలా ఆ తరువాత సంవత్సరం సంవత్సరం పితృకార్యములు జరిపించుట కేవలమున్నూ అనవసరమని హెచ్చరిస్తూ యున్నాను. నా పేరుజెప్పి ఏ బ్రాహ్మణుణ్ణో మేపినగాని, నాకు ఆ లోకములలో భుక్తి గడవదని మీరు భ్రమపడుట కేవలమూ పొరపాటు. ఈ నా భౌతిక కాయాన్ని వినర్జించిన వెనుక నాకు అన్నమూ, నీరూ, అవసరముండదని నాకు నిశ్చయముగా తెలుసును. అదియును గాక, అధవా అటువంటి అవసరమే నాకు గనుక ఏర్పడినట్లయితే, నా పొట్ట ఎలాగైనా నింపుకోగల చాకచక్యం నాకు కద్దనిన్నీ, అందుకని మరెవరున్నూ ఆత్రపడవలసిన అవసరం లేదనిన్నీ యిందుమూలముగా హెచ్చరిస్తూ యున్నాను.

ఇహ నాకు గల స్థిర చరాస్తులన్నియు నా స్వార్జితము లేనని ముందే ఉదహరించియున్నాను. నగదు రూపంలోనున్నూ, వెండి బంగారం రూపంలోనున్నూ, ప్రాంసరీనోట్లు, తణఖాదస్తావేజుల రూపంలోనున్నూ నా ఇనుప పెట్టెలో ఉన్నటువంటిన్నీ, బ్యాంకులలో నున్న ఫిక్సెడ్ డిపాజిటులున్నూ, యావత్తునూ మా అల్లుడుగార్తె నటువంటిన్నీ, లేటు వెంకటప్పయ్య బావగారి ద్వితీయ పుత్రుడై నటువంటిన్నీ చిరంజీవి సూర్యభగవాన్లు, సాకీను పల్లెపాలెంగారికి

నా మరణానంతరం వెందగలందులకు నిర్ణయం. నా సిరాస్తి, ఈ దిగువ పెడ్యూలు దాఖలా, ఆవులపాలెం గ్రామం తాలూకు అరవై నాలుగెకరాల మామిడి తోటయున్నా, వేములదీవి గ్రామం తాలూకు నల్లబైమూడు యకరముల ముప్పెఆరు సెంటువిస్తీరముగల జిరాయితీ మెర్కయున్నా, ఇరవైఆరు యకరముల విస్తీరముగల పల్లమున్నూ కూడా సదరు అల్లుడుగారికి వెందగలందులకు నిర్ణయం. ఈసిరాస్తి యావత్తున్నూ సదరు అల్లుడుగారు దాన విక్రయ సత్తాధికారములతో, వారి ఇష్టానుసారము, పుత్ర పౌత్ర పారంపర్యముగా అనుభవింపవలెను. సదరు ఆస్తిమీద వచ్చే ఐవేజులో ఒక్క నాభార్య అయిన చి॥ సౌ॥ వెంకటశాషమ్మ (ఆమె బ్రతికినంతకాలం) పెట్టుపోతలు జరుపుటయు, పైన ఉదహరించిన ప్రకారం నా అంత్యక్రియలు జరుపుటకున్నూ తప్ప, మరి ఇంకే విధమైన నా సంబంధమైన ఖర్చులకూ వినియోగింపవలదని అల్లుడు గారికి హెచ్చరిస్తూ యున్నాను.

మా అమ్మాయిన్నీ, చిరంజీవి సౌభాగ్యవతి అయినటువంటిన్నీ సత్యవతికి సదరు ఆస్తిపంపకపు ఏర్పాటు కొంత మనస్తాపము కలిగించిననూ, ఆమె మంచి మనసులో ఉంచుకునే ఇటువంటి ఏర్పాటుచేసి యున్నానని దైవసాక్షిగా చెపుతూ యున్నాను. అసలు ఆడువారికి ఆస్తిలో భాగము కల్పించి సర్కారువారు సంఘానికి తీరని అపచారముచేసి యున్నారని నా విశ్వాసము. సంసారము సక్రమంగా జరుగవలెనూ అంటే ఆర్థికమైన అధికారం యావత్తున్నూ ఇంటికి యజమానియైన మగవానిచేతిలో ఉండక తప్పదు. ఆ సిద్ధాంతములో నాకున్న విశ్వాసమును పురస్కరించు కుని నే నిటువంటి ఏర్పాటుచేసి యున్నానేగాని, నాకు అమ్మాయి మీద కంటే అల్లుడిగారి మీద అనురాగము ఎక్కువ ఉన్నదని ఎంతమాత్రమునూ అరముకాదు. సదరు విషయమును విపులీకరించి అమ్మాయి కాపురంలో ఈ ఆస్తిమూలకమైన కలతలు ఏర్పడకుండా కాపాడుట నా విధ్యుక్త ధర్మముగాన, ఆమె నుద్దేశించి

ఈ క్రింది పేరాల దాఖలా యావత్తు విషయములూ వ్రాయించడ మైనది.

వి॥ సా॥ అమ్మాయి సత్యవతిని పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిగా ఆశీర్వ దించి చెప్పుచున్న విషయములు :-

నీకుగల బుద్ధికుశలత, పెంకితనము, పట్టుదల, చూచినప్పు డల్లా, నీవు కుమార్తెవుగాక కొడుకువై పుట్టి యుండినట్లయితే- నన్ను మించినటువంటి వ్యవహార వై యుండేవాడవని నా కనిపిస్తూ యుంటుంది. అయితే అంత సన్నిహితులైన ఇద్దరు మేధావుల మధ్య పొత్తుకుదురుట కష్టమని కాబోలు భగవంతుడు నిన్ను కుమార్తెను జేసియున్నాడు. ఏమైననూ దైవనిర్ణయమును గురించి తర్జనభర్జనలు చాయుట చాలా అవివేకము.

ఇహా :

అస్థియంతయు నీ భర్తపేర వ్రాసిన కారణము నేను ముం దుగా వివరించియే యున్నాను. తత్కారణముగా నీకున్నూ నీ భర్తకున్నూ మధ్య ఎటువంటి మనస్పర్థలు ఏర్పడినా అది కేవలమూ దురదృష్టమని అనుకోవలెను. ఎందుకంటే, నీవు ఇంకనూ మైనారిటీ దాటకముందే, నా ఇష్టమునకు వ్యతిరేకముగా నీ మేనమామగారి కుమారునితో పారిపోయి, ఎదురు మేనరికమని అయినా చూడక అతన్ని వివాహమాడి యున్నావు. అదియునుగాక, ఈనాటి వరకున్నూ, నన్నుగాని, నా ఇంటి ముఖముగాని చూచుటకైనను రాక, నీ భర్త మాటకు కట్టుబడి ప్రవర్తిస్తూ యున్నావు. అయితే నా అహంకారమును దిగమ్రింగి నీమీద నాకున్న మమకారమువల్ల ఎన్నో మారులు నిన్ను చూచుటకు రావలెనని తీర్మానించుకుని కూడా, ఒక్క మీ అమ్మనే పంపి, నేను రాలేక పోవుటకు కారణము నీకున్నూ తెలుసు ననుకొంటూ యున్నాను. నీ వివాహము వలన నాకు ఏర్పడ్డ కావేషీలు కారణంగా నేను, నీ మామగార్లున్నూ నాకు బావమరుదులున్నూ అయిన సత్యనారాయణ వగైరాల మీద కక్షవహించి వారి అన్న

దమ్ముల మధ్య మనస్పర్ధలు రేకెత్తించి వారి ఆస్తి యావత్తున్నూ, లావాదేవీల ద్వారా హారతి కర్పారంవలె హరించిపోవునట్లు చొయుటయున్నూ, ఆ పగ మనస్సులో పెట్టుకొని, నేను వారి ఇంట శుభకార్యమునకు చుట్టపు చూపునకుపోగా, వారందరూ నన్నుకొట్టి, చచ్చిపోతినని భ్రమపడి నన్ను బ్రహ్మజెముడుడొంకలో పారవేయుటయున్నూ, నేను ఆ గాయములతోటే రేవుదాటి సరా సరి కాకినాడ సర్కారు ఆస్పత్రి వేరుకొని సదరు గాయములకుగాను సర్టిఫికట్టు పొంది నీ వినమామగార్ని జైలుకు పంపుటయున్నూ మొదలుగాగల విషయములన్నియున్నూ నీకూ తెలిసినవే కావడం చేత తిరిగి చెప్పవలసిన అవసరములేదు. అయితే అల్లుడిగారికిన్నీ, నాకున్నూ ఈనాటి వరకున్నూ మాట మంచి లేకపోయిననూ, ఆస్తి ఆయనపేర వ్రాయుటకేమి కారణమని నీవు అడగవచ్చు. అల్లుడుగారు ఆస్తిని కాపాడుకోగల సమర్థులని నాకు రుజువైన కారణం మొదటిది. వారి వినతండ్రుల ఆస్థులన్నీ అన్యాయక్రాంతమై పోయినప్పటికిన్నీ ఆయనమాత్రం బహుచాకచక్యముతో తన వాటాను కాపాడుకున్నాడన్న గౌరవం నాకు లేకపోలేదు. అంత కంటే కూడాయున్నూ బలమైన కారణము మరొహటి యున్నది. సామాన్యముగా మనిషై పుట్టిన ప్రతివాడున్నూ వేసేటటువంటి మహాచెడ్డ పొరబాటొకటి యున్నది. తన బిడ్డ అల్లరివేసిననూ ముది కబుర్లు ఎంత అసహ్యకరముగా చెప్పిననూ, అవియన్నియున్నూ ముద్దుగా పరిగణించి, ఇరుగుపొరుగువారి బిడ్డలు అవేపనులు అంత కన్నా తక్కువగా చేస్తూయున్నా సదరు వేతలను పెంకితనముగా పరిగ్రహించుట సామాన్యముగా ప్రతి తండ్రికిన్ని అలవాటు. అదే విధముగా తన మిత్రులయందున్నూ తనయందున్నూ ఉన్న వ్యవహారదక్షతకు లౌక్యమనిన్నీ అద్భుతమైన చాకచక్యమనిన్నీ పేర్లు పెట్టుకొని, అదేలక్షణము తన కిత్రువు చూచునున్నట్లుయితసున్నూ, దానిని దౌర్జన్యములో లెక్కపెట్టుట మానవులయందున్న మహా లోపము. నీకు మాటలు వచ్చినది మొదలు. సదరు అల్లుడిగారితో

నీవు పారిపోయిన తేదీవరకూ, నా ఇష్ట ప్రకారము నీవు 'నడుచుకునే
 లాగు, ఒక్క విషయములోనైనను బాయలేక పోయినానని నాకే
 తెలియును. లోకమును జయించానని గర్వపడుతూవున్న నన్ను నా
 యింట్లో అతిసులభముగా ఓడించి ఇంటియజమానినైన నాకే నీవు
 యజమానివైనావు. నీకు ఏడెనిమిదివిళ్ళ వయస్సులో ఒకనాడు
 సాయంకాలం నీకు కడుపునొప్పి వస్తుందేమోనన్న భయంవల్ల
 ముంజెక్కాయలు నిన్ను తినవద్దన్న కారణంగా చేతికందిన కీతకత్తి
 నాపైన నీవు విసురుటయు, అది దైవవశాత్తూ కేవలం నాకీ భూమి
 మీద ఇంకా నూకలు మిగిలియుండుకున్న కారణంగా తలవెంట్టుక
 వాసిలో నా మెడతప్పి భుజాన్ని ఒరిసికొని పోవుటయూ ఆ గాయము
 తాలూకు నా బాధ కోపముగా మారకముందే నీవు ఆ వయస్సులోనే
 అతి బాకవక్యముగా, అడువారి వరప్రసాదమునూ, తిరుగులేని
 ఆయుధమున్నూ అయిన ఏడుపును, ఊపిరితిత్తుల బలమంతయు
 వినియోగించి నాపైని ప్రయోగించుటయున్నూ, ఇంత మనిషి నైన
 నేను సదరు సందర్భములో కింక ర్తవ్యతా మూఢుడనై, నా గాయము
 నకు తువ్వలు చుట్టబెట్టి, నీవు విసిరిన కీతకత్తితోనే నీకు ముంజె
 కాయలు వెలిగియిచ్చే వరకున్నూ నీవు ఏడువనే బ్రహ్మాస్త్రమును
 ఉపసంహరింపక పోవుటయున్నూ, నీవు మరచిననూ నేను మాత్రం
 మరచిపోలేదు. ఇటువంటి సందర్భములు ప్రతిదినమునూ సామాన్య
 ముగా జరుగుతూయున్నా నిన్ను మాత్రము ఏమియు వేయలేక
 అనేకమార్లు ఓటమిని అంగీకరించియే యున్నాను. నిన్ను నేను సదరు
 సందర్భములలో ముద్దు ముద్దుగా 'రాక్షసీ'యని సంభోధించినది
 నిజముగా నా మనస్సులో నీయెడల ఉండుకున్న అభిప్రాయమని
 ఇప్పుడు బాహాటముగా వెప్పిననూ ఫరవాలేదు గనుక చెప్పుటకు
 నిర్ణయం. నిన్ను రాక్షసీగా ఇన్నాళ్ళూ అనుకుంటూ యున్నానని
 నేను చనిపోయి సురక్షితమైనంత దూరానికి పోయినవెనుక, నీకు
 తెలిసిననూ నాకు అపాయం లేదుగనుక నున్నూ నీ ఆప్తులు కూడా
 నిన్ను గురించి ఈవిధంగా అనుకుంటూయున్నారని నీకు తెలి

యుట, నీ భావిజీవితమునకే మంచిది గనుకనున్నా, సదరున ఉదహరించితిని ఇంత రాలుగాయి, పెంకి ఘటమైన నిన్ను (నేనా విధముగా నిన్ను వర్ణించుట నీకు తృప్తికరముగా యుండదని నాకు తెలిసియున్నా, చెప్పవలసిన విషయమును మాటునబెట్టి, అర్థమును మరుగు పరచినచో ఏమియున్నా ప్రయోజనములేదు గనుక ఇంత స్పష్టముగా చెబుతూయున్నానే గాని, నీమీద నాకుండు కున్న మమకారము కొరతపడినదని నీ వనుకొన నక్కరలేదని స్పష్టం బాయడమైనది.) అతిసునాయాసముగా దాసురాలిని వేసుకుని నేను ఎన్నడూ వేయజాలనటువంటి కార్యమును అల్లుడుగారు సాధించారన్న మిక్కిలిన్నీ మెచ్చుకోలు ఆయనయందు నాకు కలుగుట వేతనున్నా, నిన్ను జయించిన తరువాత లోకమును సునాయాసముగా ఆయన జయించగలరన్న విశ్వాసము ఏర్పడుట వలనున్నా, నా యావదా స్థియున్నా ఆయనకు సంక్రమించవలయునని నిర్ణయం.

మరొహ విషయం :

నీవొక మారు ఉత్తరం వ్రాస్తూ - నీవద్దనుండి నాకు వచ్చిన ఉత్తరాలు రెంటిలో రెండవది - నేను వీత్రార్జితమైన ఆసినంతనూ క్రమంగా అమ్మివేస్తూ, ఆ సొమ్ముతోనే వేరే భూములుకొని స్వార్జిత మని చెప్పుకుంటూ యున్నాననిన్నీ, సదరు పన్నాగము, నిన్నూ నీ భర్తనూ మోసగించి నా అనంతరం మీకు రావలసిన ఆస్తి మీకు రాకుండా వేయటకొరకే వేస్తూయున్నాననిన్నీ వ్రాసియున్నావు. ఒకవేళ అటువంటి అభిప్రాయమే నాకున్ననూ, నేనావిధముగానే చేసి యున్నప్పటికిన్నీ - ఈవిధముగా అంటూ యున్నానని నేను సదరు నీ అభిప్రాయమును అంగీకరిస్తూ యున్నానని ఎంతమాత్ర మును ఆశపడవలదని హెచ్చరిస్తూ యున్నాను - అలావేసి యున్నప్పటికిన్నీ, మీరెవ్వరుగాని ఆ విషయం దుజువు పరచలేరు. ముందు ముందు నీవు ఎప్పుడైనా అల్లుడుగారిమీద అగ్రహించి, నేను వారికి సంక్రమింపజేసిన ఆస్తి అసలు వీత్రార్జితముగావున, నీకు చెందవలసినదని, దురదృష్టవశాత్తూ లిటిగేషనులలోకి దిగదలచి

నచో, నీ ప్రయత్నము ఎన్నడూ ఫలించనిదని నీవు తెలుసుకోవలెను. అటువంటి అవాంతరమును ఎదుర్కొనుటకున్నా, నీవాదమును నిమిషములో త్రోసిపుచ్చుటకున్నా సదరు ఆస్తి నా స్వార్జితమని రుజువు పరచుటకున్నా బలమైన సాక్ష్యము, నీకు తెలియకుండా అల్లడిగారి ఆధీనములో ఉంచుతూ యున్నానని నిన్ను మరీమరీ హెచ్చరిస్తూ యున్నాను - అటువంటి పొరపొచ్చెములేవీ నీ కాపురములో రాకుండా యుండుటకే నేను ఈవిధమైన కట్టుదిట్టములన్నిన్నీ చేసియున్నానని నీకు వేరే చెప్పవలసిన అవసరము లేదు. ఇది నా స్వబుద్ధిని వ్రాయించుకున్న వీలునామా.

దావాల కనకయ్య వ్రాలు.

దస్తూరి దావాల కనకయ్య స్వహస్తం.